

MATTHEÛS

6:16-18

Jezus leert dat vasten op God gericht moet zijn en niet op de bewondering van mensen.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/6-16-18

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Zuivere motieven bij geven, bidden en vasten	5 min	3
2	Vasten als ondersteuning van het gebed	7 min	5
3	Vasten zonder uiterlijk vertoon	3 min	8
4	Geheimhouding en de werkelijke motivatie	4 min	10
5	Vormen en praktische invulling van vasten	5 min	12
	Om verder te lezen		14

1

Zuivere motieven bij geven, bidden en vasten

Tijdens de afgelopen bijeenkomsten hebben we gekeken naar Mattheüs 6, vers 1 tot en met 18. Dat is een afgerond gedeelte binnen de Bergrede, waarin Jezus de discipelen voornamelijk één les leert over godsvrucht of religiositeit. Die les is: als je godsdienstig wilt zijn en godsdienstige dingen wilt doen, moet je ervoor zorgen dat je motief zuiver is. Je moet God willen behagen, door Hem gezien willen worden en Zijn goedkeuring zoeken, in plaats van er in de ogen van mensen godsdienstig uit te zien en hun goedkeuring te zoeken.

Jezus zei in feite dat de vorm van godsdienst die destijds onder de Joden het meest gangbaar was, in elk geval onder de godsdienstigsten van hen, de Farizeeën, op dit punt volkomen verkeerd was. Wat ze ook aan godsdienstige dingen deden, ze deden het om door mensen gezien te worden. En de enige beloning die ze zochten, was de goedkeuring en bewondering van mensen. Die hadden ze. Ze hadden hun beloning. De beloning die ze zochten, hadden ze. Maar Hij zei dat je een andere beloning moet zoeken. Je moet de beloning van de goedkeuring van je Vader zoeken.

Jezus gaf drie voorbeelden van manieren waarop de Farizeeën op dit punt verkeerd handelden, en van de manier waarop Hij wilde dat Zijn discipelen anders zouden zijn. Eén voorbeeld had te maken met het geven van liefdegaven, met geven aan de armen. Eén had te maken met gebed. En het andere, dat we nog moeten bekijken, heeft te maken met vasten.

Geven aan de armen, bidden en vasten waren allemaal godsdienstige verplichtingen binnen het jodendom, en Jezus verwachtte dat Zijn discipelen met deze activiteiten zouden doorgaan. Maar Hij wilde er zeker van zijn dat ze die niet zouden beoefenen zoals de Farizeeën dat deden. Hij wilde dat ze ervoor zorgden dat er geen uiterlijk vertoon en geen pronkzucht bij kwam kijken. Ze moesten deze dingen zo doen dat de zuiverheid van hun motief gewaarborgd was.

Over het geven van liefdegaven zei Hij dat je dat tamelijk in het geheim moest doen, privé, zonder uiterlijk vertoon of fanfare. De Farizeeën blazen voor zich uit op de trompet voordat ze iets geven, zodat iedereen oplet. Als je geeft, zegt Hij:

Maar als u een liefdegave geeft, laat dan uw linker hand niet weten wat uw rechter hand doet,

MATTHEÛS 6:3

Als je bidt, doe dat dan niet openlijk en opvallend om ieders aandacht te trekken. Ga je binnenkamer in en bid daar in het verborgene, zodat je Vader oplet en jij niet nadenkt over wat andere mensen van je denken. Je denkt na over wat God denkt. Dat is het motief dat ertoe doet.

Als derde voorbeeld spreekt Hij over vasten. Dat komt aan de orde in Mattheüs 6, vers 16 tot en met 18. Hij zegt:

En wanneer u vast, toon dan geen droevig gezicht, zoals de huichelaars. Zij vervormen namelijk hun gezicht, zodat zij door de mensen gezien worden als zij vasten. Voorwaar, Ik zeg u dat zij hun loon al hebben. Maar u, als u vast, zalf dan uw hoofd en was uw gezicht, zodat het door de mensen niet gezien wordt als u vast, maar door uw Vader, Die in het verborgene is; en uw Vader, Die in het verborgene ziet, zal het u in het openbaar vergelden.

MATTHEÛS 6:16-18

Dit laatste voorbeeld, dat over vasten gaat, heeft dezelfde vorm als de voorbeelden die Hij gaf over liefdegaven en gebed. Hij zei: doe het niet zoals de Farizeeën het doen. Hij gaf een voorbeeld van hoe zij het doen en zei dat Zijn discipelen het niet zo moesten doen. In dit geval misvormden de Farizeeën hun gezicht wanneer ze vastten. Met andere woorden, ze keken ongewoon somber, zodat iedereen zou beseffen: dit moet een van de dagen zijn waarop ze vasten.

Maar Hij zegt dat je, wanneer je vast, op geen enkele manier moet laten merken dat je vast. Kam je haar zoals gewoonlijk en kijk zoals je normaal kijkt, zodat je voor niemand duidelijk maakt dat je vast. Dan zal alleen God weten dat je vast. En als Hij weet dat je vast, is dat het enige wat ertoe doet. Als je om de juiste redenen vast, zal God je openlijk belonen, ook al krijg je niet de beloning van menselijke bewondering. Dat is wat de Farizeeën voor zichzelf zoeken: door mensen bewonderd worden.

2

Vasten als ondersteuning van het gebed

Laten we dit gedeelte eens wat nader bespreken. Allereerst moeten we bespreken wat vasten is en welke verplichting christenen op dit punt precies hebben. Vasten betekent dat je niet eet. In de Bijbel wordt vasten soms met gebed verbonden. Dat gebeurt in feite ook in dit gedeelte, want gebed is het laatste waarover Jezus sprak voordat Hij over vasten begon. Nu spreekt Hij over vasten, en gebed en vasten worden vaak met elkaar verbonden.

Ik durf zelfs te zeggen dat wanneer vasten in de Bijbel genoemd wordt, waarschijnlijk wordt verondersteld dat er ook gebed mee verbonden is. Ik zeg dat omdat er enkele zeldzame gelegenheden in de Bijbel zijn waarbij ons wordt verteld dat de Israëlieten vastten, zonder dat vermeld wordt of ze wel of niet baden. In één geval, in het boek Esther, dreigde het hele volk uitgeroeid te worden. Daarom bepaalden Mordechai en Esther dat alle Joden drie dagen moesten vasten. Er wordt niets over bidden gezegd. Er staat alleen dat ze moesten vasten, maar het is vrijwel zeker dat ze ook moesten bidden.

Vasten en bidden worden in de Schrift gewoonlijk met elkaar verbonden. Er was een keer dat de discipelen niet in staat waren een demon uit een jongeman te drijven, en Jezus slaagde daar wel in. De discipelen vroegen Hem:

Toen kwamen de discipelen bij Jezus en zeiden, toen zij alleen waren: Waarom konden wij hem niet uitdrijven?

MATTHEÛS 17:19

Een deel van Zijn antwoord luidde:

Maar dit soort gaat niet uit dan door bidden en vasten.

MATTHEÛS 17:21

Let op: gebed en vasten samen. Zo is er nog een woord dat in de Schrift vaak in verband wordt gebracht met vasten, namelijk 'waken': waken en vasten. Waken betekent, zoals het woord in deze betekenis in de Schrift wordt gebruikt, dat je wakker blijft, en vasten betekent dat je niet eet. Waken is jezelf slaap ontzeggen, en vasten is jezelf voedsel ontzeggen. Beide worden in de Bijbel in verband gebracht met gebed. De Bijbel spreekt over bidden en daarbij waken. Of, zoals Jezus zei:

Waak en bid, opdat u niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak.

MATTHEÛS 26:41

Jezelf slaap ontzeggen en jezelf voedsel ontzeggen hebben dus beide een Bijbels precedent wanneer ze met gebed verbonden zijn.

Het lijkt erop dat de Bijbel zegt dat je misschien iets aan de kracht van je gebed toevoegt wanneer je, naast je gebeden, jezelf slaap of voedsel ontzegt. Ik wil niet al te veel speculeren over de vraag hoe vasten kracht aan het gebed zou toevoegen. Het komt mij voor dat de voornaamste kracht van het gebed hierin ligt: dat wij in de Naam van Jezus vragen en dat wij in geloof vragen. Dit zijn dingen die de Bijbel vele malen herhaalt. Maar dat verandert niets aan het feit dat vasten vaak met gebed verbonden wordt wanneer het bijzonder dringend is dat gebeden worden verhoord.

Ik weet niet precies waarom dit zo is. Het is mogelijk dat vasten alleen aan het gebed wordt toegevoegd om meer tijd te hebben om te bidden. We besteden namelijk elke dag ontzettend veel tijd aan het klaarmaken en eten van voedsel, en aan het opruimen daarna. Een behoorlijk deel van onze dag gaat op aan voedsel, en dat is niet echt verkeerd. Bijna alle schepselen op aarde besteden, als ik het zo mag zeggen, het leeuwendeel van hun tijd aan het zoeken naar voedsel. Ze leven om te eten en zich

voort te planten. Dat is eigenlijk waar de meeste dieren voor bestaan. Mensen hebben verhevener werk te doen dan dat, maar ook wij zijn nog steeds sterk gebonden aan onze behoefte aan voedsel. Daar moeten we dus niet al te verbaasd over zijn.

Door de hele geschiedenis heen hebben de meeste mensen waarschijnlijk het grootste deel van hun werkuren besteed aan het verbouwen van voedsel. En vrouwen in huis besteedden een groot deel van hun tijd aan het klaarmaken van voedsel en het opruimen daarna. Mensen eten over het algemeen drie keer per dag. Soms is dat het hoogtepunt van elke dag, en soms wordt het over een langere periode uitgesmeerd omdat het zo aangenaam is. Voedsel is een noodzakelijk onderdeel van het gewone leven.

Maar sommigen hebben gedacht dat het doel van vasten met gebed is om de tijd die we normaal aan eten zouden besteden, in plaats daarvan aan bidden te besteden. Dat zou de volledige verklaring kunnen zijn. Dat zou de reden kunnen zijn waarom we soms worden aangespoord om te vasten en te bidden.

Het is ook mogelijk dat vasten betekenis heeft doordat het onze gebeden dringender maakt. We bidden dringender en met grotere vurigheid wanneer we beseffen dat we ons in een crisis bevinden. Is je dat ooit opgevallen? Wanneer je werkelijk in de problemen zit, dan zijn je gebeden hartstochtelijk, emotioneel en echt dringend. Je roept tot God omdat je in de problemen zit. Maar wanneer je het heel comfortabel hebt, alle rekeningen betaald zijn en alles geweldig gaat, bid je misschien nog steeds omdat je christen bent en denkt dat het je plicht is om te bidden: 'Nu leg ik mij neer om te slapen', of iets dergelijks. Maar het is veel moeilijker om in je gebed dezelfde dringendheid en hetzelfde gevoel van nood te hebben. Er is geen crisis, en het is moeilijk om met hetzelfde gevoel van wanhoop tot God te roepen wanneer je niet werkelijk wanhopig bent. Dit is natuurlijk vanzelfsprekend. Het is niet iets waarover te twisten valt. Iedereen zou het hiermee eens zijn.

Het is echter mogelijk dat vasten een manier is om dat gevoel van wanhoop te laten ontstaan. Je zou zelfs kunnen zeggen: kunstmatig. Met andere woorden, als je eigen omstandigheden je niet onder druk zetten, zet je jezelf onder druk door het jezelf ongemakkelijk te maken. Je ontzegt jezelf de gemakken van slaap en voedsel, zodat je lichamelijke welzijn meer onder spanning komt te staan en je meer geneigd bent je op

je gebeden te concentreren. Ik opper dit alleen maar als nog een mogelijkheid. De Bijbel legt nergens uit waarom vasten op deze manier samengaat met gebed. Maar het lijkt geen twijfel dat vasten en gebed met elkaar verbonden worden als dingen die wij doen om Gods wil te zien gebeuren.

Vasten is niet proberen God onder druk te zetten. Het is niet als een hongerstaking waarbij je zegt: 'Ik ga niet eten totdat U doet wat ik wil dat U doet.' Dat zou manipulatief zijn, en dat is niet wat God voor ogen heeft. Vasten zou nooit enig nut hebben om God ertoe over te halen iets te doen wat Hij met tegenzin doet. Ik weet zeker dat de waarde van vasten veel meer te maken heeft met wat er aan onze kant gebeurt wanneer we bidden, doordat het ons helpt ons meer te richten op de zaken waarvoor we bidden.

3

Vasten zonder uiterlijk vertoon

Maar wat het ook precies is, en wat de verklaring voor de betekenis ervan ook mag zijn, het is duidelijk dat Jezus verwachtte dat Zijn discipelen van tijd tot tijd zouden vasten. Want Hij zei niet:

Als je vast.

Hij zei:

Wanneer je vast.

Aangezien Hij zei:

Wanneer je vast, is het duidelijk dat Hij verwachtte dat Zijn discipelen zouden vasten. Dat stond niet ter discussie. De vraag is of zij, wanneer ze vasten, dat zouden doen zoals de Farizeeën het deden, of op de manier waarvan Hij dacht dat die beter voor hen zou zijn.

Wanneer de Farizeeën vastten, zorgden ze ervoor dat het voor iedereen duidelijk was dat ze vastten. Als jij iemand bent die weleens heeft gevast, en ik hoop dat je dat op enig moment hebt gedaan, dan weet je dat je je tijdens het vasten erg ongemakkelijk

voelt, tenminste vanaf een bepaald moment. Als je maar één of twee maaltijden overslaat, voel je je misschien niet ongemakkelijk. Maar als je een paar dagen vast, zullen er momenten zijn waarop je echt heel, heel graag zou willen eten. Je maag zal knorren en je zult hongerkrampen voelen. Het is dus een ongemakkelijke situatie.

De Farizeeën wilden niet zo'n ongemak doorstaan zonder dat mensen daar waardering voor hadden. Daarom zorgden ze er op de dagen waarop ze vastten voor dat iedereen wist dat ze vastten. Ze keken heel bedroefd, heel ongemakkelijk en heel onverzorgd, alsof hun hele leven ontregeld was doordat ze een paar maaltijden hadden overgeslagen. Jezus zei dat dit beslist niet is wat je moet doen. Je moet je normaal gedragen. Je gezichtsuitdrukking, je uiterlijke verzorging enzovoort moeten op de dagen waarop je vast hetzelfde zijn als op ieder ander moment, zodat je geen aandacht vestigt op het feit dat je vast.

De Farizeeën vastten volgens een vast schema. Ze vastten tweemaal per week. We lezen hierover in Lukas 18, maar we weten het ook uit buiten-Bijbels materiaal, uit de Talmoed enzovoort. Het was gebruikelijk dat de Farizeeën twee dagen per week vastten. Dit vasten duurde natuurlijk alleen van zonsopgang tot zonsondergang. Dus als ze hun avondeten aten nadat de zon was ondergegaan, of hun ontbijt voordat de zon opkwam, sloegen ze misschien maar één maaltijd over. Misschien sloegen ze alleen de lunch over. Dat was werkelijk geen groot offer. Toch wilden ze er waardering voor krijgen. Daarom maakten ze het aan iedereen die hen zag volkomen duidelijk dat ze vastten.

Jezus zei:

Doe dat niet. Doe dat niet.

Als je vast, moet je er niet uitzien alsof je vast, want je vast niet om mensen te behagen, maar om God te behagen. Als je vast om indruk te maken op mensen, zal je vasten geen waarde hebben. Zo zullen ook je gebeden en je aalmoezen geen waarde hebben als je die doet om mensen te behagen.

4

Geheimhouding en de werkelijke motivatie

De vraag is dan of het noodzakelijk is om het vasten volkomen geheim te houden. Die vraag lijkt op de vraag of het noodzakelijk is om het geven van giften of het bidden volkomen geheim te houden. Als je leest wat Jezus hier in dit gedeelte van Mattheüs 6 zei, krijg je de indruk dat je nooit op enige manier iemand mag laten ontdekken dat je een gift hebt gegeven of dat je aan het bidden bent. Je moet je kamer binnengaan en de deur sluiten om te bidden, zodat niemand je hoort. Wanneer je geeft, geldt:

Maar als u een liefdegave geeft, laat dan uw linker hand niet weten wat uw rechter hand doet,

MATTHEÛS 6:3

Zoals ik zei toen we die eerdere passages bespraken, geloof ik dat Jezus hier tot op zekere hoogte een hyperbool gebruikt. Hij zegt dat het het beste is om het in afzondering te doen, zo geheim mogelijk, omdat je je dan nooit hoeft af te vragen wat je motieven zijn. Wanneer je bidt of giften geeft op een manier waardoor mensen kunnen weten dat je het doet, is het moeilijk om te weten in hoeverre je er in je hart mee bezig bent dat zij zien en weten wat je doet. Als je het volkomen in het geheim doet, hoef je je nooit af te vragen wat je motieven zijn.

Tegelijkertijd gebeurt het geven van giften en het bidden soms in het openbaar, zowel door de apostelen in de Schrift als door Jezus Zelf. Daarom moeten we beseffen dat Jezus niet een soort wetticisme onderwijst waardoor het verkeerd zou zijn om deze goede dingen te doen als mensen erachter komen. Ik zeg dat omdat sommige mensen inderdaad wettisch worden over de Bergrede. In plaats van de les te onderkennen die Jezus leert, passen ze Zijn onderwijs eenvoudig toe op dezelfde manier waarop de Joden de wet toepasten: op een wettische, starre, onbuigzame en puur op de buitenkant gerichte manier.

Ik ken iemand die zegt dat hij nooit iemand zal vertellen dat hij aan het vasten is. Wanneer je iemand niet vertelt dat je vast, is de kans natuurlijk groot dat iemand voorstelt om met je te gaan lunchen of je wat eten aanbiedt. Hoe ga je met zo'n situatie

om? Deze broeder zei dat hij nooit iemand hoeft te vertellen dat hij vast, omdat hij het aangeboden eten gewoon aanneemt en opeet als iemand hem tijdens een van zijn vastenperioden voedsel aanbiedt. Hij verbreekt dan zijn vasten. Vervolgens verlengt hij het vasten eenvoudig met nog een dag, zonder het iemand te vertellen.

Dat lijkt mij iets wat erg frustrerend kan zijn. Misschien moet je je vasten verscheidene dagen achter elkaar telkens met nog een dag verlengen, omdat mensen je zo vaak eten aanbieden. Ik geloof niet dat Jezus dit bedoelde en dat we Zijn woorden zo ver moeten doorvoeren: dat je het zo geheim moet houden dat je zelfs je vasten zou verbreken voordat je iemand vertelt dat je vast.

Het lijkt mij geen overtreding als je aan het vasten bent en iemand je vraagt: ‘Wil je iets eten?’ en je zegt: ‘Nee, dank je. Ik eet vandaag niet.’ Als je er geen ophef over maakt en niet probeert indruk op iemand te maken, denk ik niet dat je overtreedt wat Jezus heeft gezegd. Elk jaar stond er voor de Joden op Jom Kipoer een vastendag gepland. De apostel Paulus nam daar blijkbaar aan deel, want bij één gelegenheid was hij op weg terug naar Jeruzalem en wilde hij daar op tijd voor het vasten aankomen. Als Paulus aan dat vasten deelnam, kon het geen geheim zijn dat hij dat deed, want het hele volk Israël vastte die dag. Het spreekt vanzelf dat hij niet volledig geheim kon houden dat hij vastte als hij daaraan deelnam, en dat hoefde hij ook niet.

Jezus leert niet dat je, wanneer je liefdegaven geeft, bidt of vast, nooit iemand mag laten ontdekken dat je dat hebt gedaan, alsof je je zou moeten schamen als mensen erachter kwamen. Nee, het gaat om je motivatie. In dit hele gedeelte gaat Zijn onderwijs over motivatie. Het eerste vers van het hoofdstuk zei:

Wees op uw hoede dat u uw liefdegave niet geeft in tegenwoordigheid van de mensen om door hen gezien te worden; anders hebt u geen loon bij uw Vader, Die in de hemelen is.

MATTHEÛS 6:1

Het gaat erom dat je iets doet om gezien te worden terwijl je het doet, zodat mensen erkennen wat je doet en je daarom bewonderen. Dat is waar Jezus hier op doelt, en zo is het ook met vasten.

5

Vormen en praktische invulling van vasten

Misschien is dit een goed moment om enkele vragen te beantwoorden die mensen over vasten hebben, hoewel dit gedeelte er eigenlijk niet staat om ons veel over vasten te leren. Het is meer bedoeld om ons iets te leren over onze houding wanneer we vasten. Een vasten kan een volledig vasten zijn, waarbij we helemaal niets eten of drinken. Als dat het geval is, zou een vasten waarschijnlijk nooit langer dan ongeveer drie dagen mogen duren. Want als je meer dan drie dagen zonder water zit, zou je kunnen sterven. Je kunt weken zonder voedsel, maar je kunt hooguit een paar dagen zonder water.

De meeste vastenperioden in de Bijbel waren, als ze langer dan een dag of zo duurden, niet volledig of totaal: men onthield zich niet van drinken. Men at alleen niets. Toen Jezus veertig dagen in de woestijn vastte, wordt ons verteld dat Hij in die veertig dagen niets at en dat Hij daarna honger had. Er staat niet dat Hij niets dronk en daarna dorst had. Er wordt niets gezegd over het zich onthouden van water, want Jezus kon Zich niet veertig dagen van water onthouden zonder te sterven, tenzij dat een wonder was. Natuurlijk waren er wonderen in Zijn leven, maar er is geen enkele aanwijzing dat God Zijn ervaring met vasten op wonderbaarlijke wijze gemakkelijker voor Hem maakte. Ik geloof dat Jezus tijdens Zijn vasten water dronk, maar geen voedsel at. Het normale vasten lijkt dus een vasten te zijn waarbij je water drinkt, maar geen voedsel eet.

Sommige mensen drinken andere dingen. Tijdens hun vasten drinken ze vruchtensappen, koffie of cola. Wat je ook wilt doen, ik ga er geen kritiek op leveren. Maar ik zou dat nooit kunnen doen wanneer ik vast, omdat een deel van het doel van vasten volgens mij is dat je je smaakpapillen niet prikkelt en je niet richt op het bevredigen van je smaak. In de Schrift is het normaal dat mensen, wanneer ze vastten, water dronken en niets anders.

Maar eigenlijk zou je het onthouden van bepaald voedsel — bijvoorbeeld zes maanden geen ijs eten — ook een soort vasten kunnen noemen. Het zou een gedeeltelijk vasten zijn. In Daniël hoofdstuk 10 wordt ons verteld dat Daniël drie weken lang geen smakelijk voedsel at. Dat was een soort vasten, maar hij gaf niet al het voedsel op.

Vasten kan dus vele vormen aannemen. Het kan een gedeeltelijke vastenperiode zijn, waarbij je een tijdlang één voedingsmiddel, een paar voedingsmiddelen of een hele categorie voedingsmiddelen laat staan. Het kan een normaal vasten zijn, waarbij je helemaal geen voedsel eet, maar wel water drinkt. Of het kan, als het kort genoeg duurt, een totaal vasten zijn, waarbij je niets eet en ook niets drinkt.

Welke vorm van vasten je zou moeten kiezen, is iets tussen jou en God. Nergens schrijft de Bijbel de christen iets voor over vasten. De Joden waren verplicht één dag per jaar te vasten, op Jom Kipoer, de Grote Verzoendag. Maar er was geen andere dag waarop hun werd gezegd dat ze moesten vasten. Al het andere vasten was vrijwillig. Zo is vasten ook in ons geval vrijwillig. Niemand zou je moeten vertellen dat je twee keer per week zou moeten vasten of iets dergelijks.

Ik denk niet dat Jezus de bedoeling had om van vasten een religieel ritueel te maken. Ik geloof dat het bedoeld is als een oprechte aanvulling op oprecht gebed: ik eet niet, omdat ik me op dit moment op het bidden wil richten en mezelf niet wil onderbreken. Ik wil mijn vlees niet bevredigen en mijn smaak niet prikkelen. Ik wil al mijn aandacht wijden aan de zaken waarvoor ik bid. Daar draait vasten volgens mij om.

Maar het onderwijs van Jezus gaat hier eigenlijk niet over vasten. Het gaat meer over motivatie bij geestelijk of religieus gedrag. Daarom is deze vermelding van vasten slechts één van drie illustraties van dat fundamentele punt. Hij zegt niet dat je moet vasten. Hij zegt dat wanneer je vast, je het zo moet doen dat het niet opzichtig is. Je moet het zo verborgen doen dat daarmee gewaarborgd is dat de enige Persoon Die je mogelijk probeert te behagen, God is.

Als iemand er natuurlijk toch achter komt dat je aan het vasten bent, hoeft je niet het gevoel te hebben dat je daardoor op de een of andere manier je beloning bent kwijtgeraakt. Nergens hier wordt geleerd dat je je beloning zou kunnen kwijtraken doordat iemand erachter komt dat je een godsdienstige handeling hebt verricht. Je hebt je beloning al ontvangen als het je er alleen om gaat door mensen gezien te worden. Als mensen je zien, heb je gekregen wat je wilde. Je hebt je beloning gehad. De Bijbel zegt niet dat je je beloning kwijtraakt als iemand erachter komt dat je iets hebt gedaan, zolang je oorspronkelijke beweegreden maar juist was.

We gaan verder met de Bergrede en slaan daarbij een andere richting in, namelijk dat je geen schatten op aarde moet verzamelen. Misschien wil je bij dat onderwerp goed opletten.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 6:3
- Mattheüs 6:16-18
- Mattheüs 17:19
- Mattheüs 17:21
- Mattheüs 26:41
- Mattheüs 6:1

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.